

Právě čtete

číslo 9.

VĚTRNÍK

Ročník XXXII

sobota 20. října 2001

Sobota 20. října 2001

9:00	kurz praktické režie	spořitelna
9:00	kurz scénografie	Níštějka
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kuřárna
13:30	škola režisérů SCDO - vystoupení	muzeum
13:00	Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka	velký sál
	Kladno	
14:45	loučení Boleradice	malý sál
16:00	Rozpaky zubaře Svatopluka Nováka	velký sál
	Kladno	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	Sejkorák	všude

Recenze

Anglie v Brně

Ačkoli na nápadité scéně bolearadické My Fair Lady nesídlil uprostřed vinný soudek, který nás tak potěšil například v Noci na Ka-

rlštejně, přesto se anglický příběh šťastně přenesl do moravského terénu. Stejně jako jsou Boleradičtí vždy zvláště výrazní v lidových typech, tentokrát si poradili - převážně dobře - i s postavami ryze

městské společnosti. Představení bylo zřetelně úspěšné krom jiného také díky tomu, že soubor je navyklý na mimořádnou kázeň, která jde až po přesné nazzkoušení přestaveb a převleků.

Není divu, že se za této situace v podstatě podařilo průběžně udržet živé tempo v bohatém sledu mnohaobrazové předlohy. Příběh sochaře Pygmaliona přenesený nej-

prve do anglického terénu, odtud do Čech a Mošovou úpravou na Moravu dostal ještě několik korektur od režisérky Aleny Chalupové: šlo jednak o škrtý, jednak o částečné zesrozumitelnění jazykových prvků brněnského hantecu a také o omezení nelogických aktuálních narážek ze současné doby.

Herecká výbava souboru se

projevila mnohostranně jak ve výrazné mluvní akci, tak ve zpěvu a dokonce i ve vtipném pohybu, ne sice ve stejné kvalitě, ale přesto v jednoznačném vyznění celkového obrazu. Mohli bychom si říci, kde byl zpěv o něco slabší či kde určitý obrazový prostředek nebyl použit dost důrazně, ale inscenace vítězí především společným, skutečně kolektivním naplněním režijní koncepce. Vynikají v tom jistě i některé výkony jednotlivců, mezi nimi především Antonín Koráb (Ďulínek), Iva Hrabcová (Líza), Jan Koráb (Plukovník) i Radek Omasta (Profesor Hradský), ale také citlivý klavírní doprovod Mileny Karberové a kostýmní návrhy Anny Uherkové.

Budeme ještě dlouho vzpomínat na překrásný obraz s Bedřichovou písničkou Touto ulicí a dvěma mi-

lenci na lavičce, kteří pointují skrytým polibkem. Nezapomeneme na Ďulínka v tercetu s jeho kumpány ani na sbor prodavačů a květinářek. A tak by si každý z nás

mohl přidat některou milou scénu, vydařený obraz, pěknou písničku podle svého gusta. To by jen potvrdilo, že jde o inscenaci dobře připravenou a s úspěchem provedenou.

Jiří Hraše

KOPR

Páteční představení Pygmalion aneb My Fair Lady (ze Zelňáku) bylo přijato s nadšením, které u většiny posluchačů vydrželo až do konce. Z inscenace byla cítit radost ze spolubytí na jevišti boleradického souboru; zpěv s klavírním doprovodem, brněnský hantec či funkční scénografie byly velice vy- zdvihovány. Jednoznačnou oblibu si získal představitel Alfreda Ďulínka, stejně tak jako představitelka hlavní role. Ta ne vždy nalezla rovnocenného partnera v profesorovi Hradském.

Z pohledu (neplaticího) diváka

Přeci jen je dobré mít občas nějaká privilegia. Dnes jsem se díky tomu, že patřím k živému inventáři přehlídky, dostala na zcela vyprodané odpolední představení boleradické *My Fair Lady* ze Zelňáku. Představení jsem tentokrát sledovala jako osoba, která ad jedna zná notoricky *My Fair Lady* s Audrey Hepburn a Rexem Harrisonem, ad dvě hrála roli hospodyně paní Pearsové a ad tři psala klauzurní práci z anglistiky právě o Shawově *Pygmalionu*. Takže na této inscenaci mne máloco mohlo překvapit. Leč skutečnost předčila očekávání.

Typická silueta Petrova neomylně určovala zeměpisné souřadnice Lízina rodiště. Nápad nechat tuto postavu promlouvat hantecem prostě nemá chybu. Klasický překlad s využitím pouze obecné češtiny zdaleka nedosahuje takové působnosti jako nezaměnitelná mluva Brňanů. (Podobného účinku by se mohlo docílit snad jen s ostravskou chacharštinou.)

Z hereckých výkonů mne zaujal nejvíce profesor Higgins, tedy Jin-

dřich Hradský, možná i proto, že rovněž já patřím do kategorie „my, lingvisti“. A vím, jak těžké je naučit studenty vyslovovat angličtinu! Přesto i jemu se odpoledne povedl kouzelný brept: „Bude-li mít Líza dobrý jazyk a mrštný sluch...“

mag

Boleradičtí podruhé podesáté u nás

Rozhovor s Alenou Chalupovou, režisérkou *Pygmaliona* aneb *My Fair Lady* (ze Zelňáku)

*Paní Chalupová, jak dlouho vám trvalo nastudování *Pygmaliona*?*

Začali jsme s ním v listopadu loňského roku, premiéra byla letos v dubnu. U vás jsme odehráli čtr-

náctou a patnáctou reprízu.

Nic nejde úplně hladce. S čím jste měli problémy? S obsazením asi ne.

Vzhledem k tomu, že náš soubor má padesát členů chtivých hraní, obsazení se vybralo docela dobře. Problémy byly s hudbou. Jednu dobu jsme přemýšleli o orchestru, ale nakonec jsme od něho upustili a zůstali u klavíru, přece jenom nejsme profesionálové.

Už jenom to, že jste po roce opět soutěžně ve Vysokém, znamená úspěch. Byly ještě nějaké menší? Z čeho se těšíte?

Vysokému předcházela účast na přehlídce v Němčicích, odkud jsme byli nominováni sem k vám, to byl samozřejmě úspěch. Těší nás také to, že přestože jsme malá vesnička – Boleradice mají asi 800 obyvatel –, odehráli jsme u nás třináct představení vždy před úplně vyprodaným sálem, kde je kolem 150 míst. Zvykli si k nám jezdit i lidé z okolí, máme stálé diváky. To je naše velká radost, zadostiučinění, odměna za to, co děláme.

*Upravovali jste text pana Mo-
ši?*

Nějaké úpravy jsem v něm udělala. Děj se neodehrává v současnosti, ale v Brně dvacátých let minulého století.

Víte, že jste u nás letos soutěžně podesáté?

Víme. Ale dort k tomuto jubileu jsme dostali už vloni, protože si to pořadatelé spletli. Takže jsme tu podruhé podesáté.

Ve hře se používá i brněnský hantec. U večere se vaše a naše mládež chvíli snažila obohatit si vzájemně slovník. Vy rozumíte podkrkonošskému nářečí?

Částečně ano. Máme velmi rádi váš kraj i nářečí. Pokaždé, když vystupuje Slávka Hubáčková s poudačkami, dožívá nás to. Myslím, že mezi našimi spolky existuje opravdové přátelství. Když sem na přehlídku dorazil autobus s naším souborem, někdo pronesl: „Tak, a už jsme doma.“

*Paní Chalupová, děkuji vám za rozhovor a přeji, ať si po každém představení Pygmaliona lidé po-
brukují melodie, tak jak jsem to slyšela (a sama tím byla postiže-
na) tady v Krakonoši.*

al

Petr Srna za asistence Pepíka Sládka v pátek večer

Jak se vám líbí dnešní představení?

Velice. My jsme taky z Moravy, jsme kousek od Brna, ta hantýrka je nám příbuzná. Manželka tu hantýrku ovládala. Částečně. Nikdo ji neovládá na 100%.

Jakého profesionálního herce máte nejraději?

Máme rádi všechny herce. Paní Růžičková se nám líbí v komediálním žánru.

Máte oblíbený soubor?

My máme svůj. Co tady hraje? Boleradice jsou nám blízké, vítězí, jsou jedničky. Horšovský Týn se nám taky líbí. Sami jsme ochotníci a hrajeme divadlo a neměli jsme štěstí se sem dostat. My jsme tady už od neděle. Přijeli jsme tím historickým vozidlem.

Jak se vám zatím představení líbí?

Jsme velice spokojeni.

Je výborné, líbí se mi.

Zatím nejlepší představení.

Výborný.

Já jsem osobně z toho unešený,

krásné písničky, má to rytmus, má to spád, divák se nenudí, mají jednoduchou scénu, líbí se mi ten hantec, dodává to kouzelnou atmosféru.

Herec?

Viktor Preiss.

Pan Donutil je nám velice sympatický.

Spíš herečka by to byla, jak hraje ve Vesničce střediskové tu nevěrnou paničku (L. Šafránková).

Donutil.

Odbíráte pravidelně Větrník?

Já jsem pravidelný čtenář Větrníku, rád ho čtu, jsem rád, že jsem si mohl koupit všechny díly od začátku, sbírám je a dělám si takovou kroniku.

Herec?

Jirka Lír, mistr malých rolí, a pan Sovák. Z hereček asi mládí, Lucie Vondráčková.

Amatérský soubor Ořechov. Je škoda, že tady není, jsou tam pěkné děvčice, je to takový bonbónek n a dortu, jak to tady krásně trávíme. Je to tady super.

My jsme teprve přijeli, měli jsme zarezervované vstupenky na večer a na odpoledne jsou nám k ničemu.

Vy to máte puštěný, že?

Moc se nám líbí představení,

prekrasny, je strasne hezky.

Herec? Pan Zindulka.

Oblíbený soubor?

Vysočáci. Pan Pepík Hejral.

S jakými pocity odcházíte?

S krásnými.

Splnilo divadlo vaše očekávání?

Splnilo.

Herec?

Zedníček.

Pan Hrušínský.

Kdy jste byl naposled v divadle?

Ted'.

Odcházím s pocitem víc než dobrým.

Co říkáte na budovu divadla?

Zasloužila by si za ta vystoupení už nějakou opravu. Potřebovala by to.

Kam ted'...

Ano, tuto otázku si určitě každý den položí nemalá část účastníků či návštěvníků naší přehlídky po skončení večerních představení. A protože je dosti těch, kteří se v těchto hodinách řídí heslem „noc je ještě mladá“, setkáváme se, tak

jako už po léta, v místní hasičovně. Zde pak můžeme při společné pobavě v časných ranních hodinách s klidem prohlásit, že „noc je již stará“. A to vše za vydatné péče místních hasičů, kteří o nás příkladně dbají. To však platí i o všech ostatních, kteří se o nás starají – o náš hlad, žízeň či spánek. Mám tím na mysli hasičovnu, kuchyňku v Krakonoši, ubytovací zařízení spořitelny či ostatní pohostinská zařízení, kam návštěvníci přehlídky zavítají. Všem patří naše upřímné poděkování - snad se nebudou zlobit, že je nejmenuji jednotlivě - s prosbou o zachování jejich přízně do let budoucích. Neboť je všeobecně známo, že hladový, žíznivý a nevyspalý člověk je nepříjemný, nevrlý člověk.

Za PV KDP

Karel Bárta

1) Dovolte, bych nic nepředpokládal,
vycházejme z tvrdých realit.
Svět ovládá – mamon, teroristi,
slušný člověk tupen je a bit.
Vychutnejme proto chvilku klidu,
již Vysoké právě nabízí.
Zdejší klima a pár přátel k tomu
zjasní tvář a v duši uklízí.

2) Byť nám zase jeden roček přibyl,
scházíme se v plné sestavě.
Prostě sami jurové a kočky –
po pravdě však – nechme na hlavě!
Strkáme to k závěrečné metě,
tak na káru příliš netlačte.
Teď už to jde spíše samospádem,
tak brzděte – nebo jak račte!

3) Hlava bolí, tělo vrže v pantech,
něco se mi občas naduje.
Zrovna teď si nemůžu vzpomenout,
co mi vlastně ještě funguje.
Jestliže jste na tom skoro stejně,
nemyslete vůbec na špitál,
dobrá mysl a potřebný nadhled,
to budiž náš dnešní kapitál.

4) Dále tedy nebudeme počítat,
uvažovat, jak nám to letí.
Doceňme fakt, že můžeme žít
v novém sto i tisíciletí.
Za rok zase všichni ve Vysokém
slibujem si v této hodině.
Připijme si – vztáhni každý ruku
- nepovinně – ale po víně!
Zpívá se na melodii V+W – Píseň o
Golemovi

Hostesové, hostesky

Co je to za postavu, za pojem? Našli jsme tento výraz ve slovníku spisovné češtiny jako „oficiálního průvodce“ na mezinárodních akcích, výstavách apod.

Funkce hostesa(sky) je tedy dělat průvodce někomu – nějaké skupině lidí, jednotlivci ... Je stále ve styku s lidmi a myslíme, že dvojnásobně to platí o funkci hostesa(sky) na KDP.

My bychom ovšem tento výraz nazvali jinak než slovník spisovné češtiny. Podle nás je to pečovatel, spojka mezi souborem a pořadatelem, z trémy tahač, ale hlavně je to přítel. Samozřejmě má i jiné přídomečky, které nás teď nenapadly a napadnou nás možná později.

Teď bychom rádi přistoupili k základním nepsaným funkcím (nemůžeme napsat k daným funkcím, protože žádná psaná pravidla nemáme, jsou pouze vymyšlená v čísi myslí).

Hostes(ka) na KDP by měl (a) mít za úkol:

- čekat na soubor (většinou na náměstí) a krátce ho seznámit s organizací KDP (kde,

s kým, v kolik, proč, co ...), uvítat soubor na městském úřadě, uvítat soubor před divadlem Krakonoš.

Toto vše se děje v den příjezdu souboru oficiálně. Po uvítání dáváme souborům volno a na sklonku dne se pak můžeme setkat na společenském večeru.

Druhý den bychom měli být většinou přítomni na připravování scény (aby soubor netrpěl hlady nebo žízní nebo abychom sehnali různé detaily k přichystání scény).

Oficiálně uvádíme soubor před představením na jevišti a večer jsme účastni na společenském večeru tomuto souboru věnovaném.

Třetí den chodíme se souborem na rozborový seminář a odpoledne na loučení, kde hodnotíme chování souboru během jeho pobytu zde, tzn. buď žalujeme nebo chválíme, ale v každém případě děkujeme.

Tyto funkce ale zdaleka nejsou všechny.

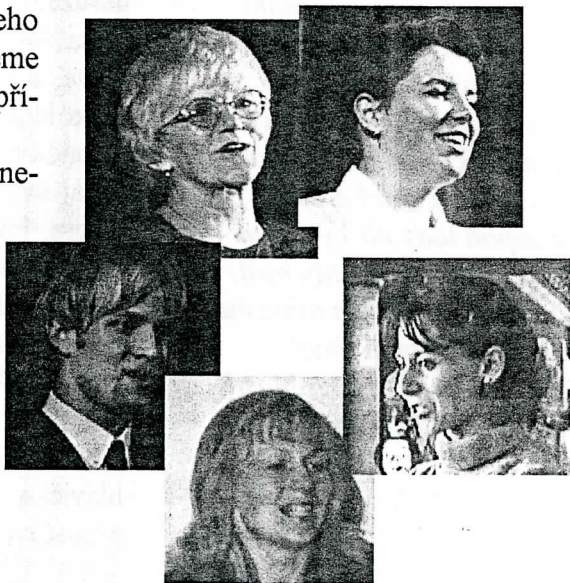
K tomuto všemu potřebuje hostes(ka) informace, nazvala bych to všeobecným přehledem, dále by v některých situacích neměl(a) být málomluvný(á), musí vystupovat přátelsky a ochotně, a také nějak vypadat.

To, jak vykonáváme tuto funkci a úkoly s ní spojené musí posoudit jiní. Nás tato práce baví, protože rádi poznáváme nové lidi jakéhokoliv typu, rádi si s nimi povídáme, přičemž u každého platí pravidlo, že co člověk, to individualita přinášející nové zkušenosti a zážitky. A tím my se ohromně učíme.

Každý soubor je ale jiný a touto rozdílností se také značně mění povinnosti hostesů(ek). Některé soubory jsou ukázněné, takže to, co se nařídí, to se také udělá, některé soubory jsou jako „včelí úl“, tudíž je naháníme po všech koutech ... Některý vám přiroste k srdci více, některý méně.

Ale všechno toto je vlastně fajn, kdyby to tak nebylo, byla by to pěkná nuda.

BaHe

Divadelní ptáci tažní

*Snad to byl Hermes Trismegistos
či rabi Jehuda ben Löwi,
co říkali, že ví o lidech
i to, co o sobě neví.
Možná to říkal Ben Akiba
nebo to Nasredin řekl.
Ať to byl ten anebo ten,
hnedka bych hluboce smekl.
Klekl bych na jedno koleno,
šeptl bych – pánové milí,
co byste dneska napsali,
kdybyste s námi tu žili?
Co takhle vzít vás na Vysoké
pobejt' tu týden s námi?
Zda byste zůstali navždy už,
kamarádi a známi?
Já věřím, vy hlavy vzdělané,
že by vám dobře tu bylo,
srdíčko vaše by lapeno
podivnou člověčí silou
přidalo k vašemu poznání
člověčích srdcí a duší,
že aspoň tady na Vysokém
ve stejném rytmu vždy buší.
Že jednou za rok sem táhneme,
my divadelní ptáci,
každý z nás ze všech oblastí
rád se sem do houfu vrací!*

-jh-

Garážová vzpomínka

Ne že bych si nevpomněl, když
jsem doma, daleko od Vysokého.
Ale připomínkou na valné hromadě
Vobskočáku ta událost přímo vy-
plavala navrch. Jak to tenkrát by-
lo? A co to vlastně způsobilo?

Jako spořádaný účastník pře-
hlídky tak trochu znaven opustil
jsem hasičárnu a pomalu kráčel do-
mů. Vzduch byl ostrý, kyslík ne-
bezpečně plnil plíce. Průchodem na
náměstí, doleva a opět doleva do-
lů, neb nocležil jsem u Grosmanů.
Náhle, nevím proč, byl klid, nikdo
nezpíval ani nezvracel, jakási ulič-
ka temná mě vtáhla zpět před hasi-
čárnu, tajemně se otevřela vrata
garáže, zazněla harmonika, vrata
se zavřela a byl jsem tam. Kolovaly
lahve, dav seděl na pneumatikách,
na kolenou držel dveře od telefon-
ní budky, na nich lehce pozvedala
okraj světlemodrých šatiček dívka
Yveta. Hlas uprostřed kouře volal
po založení komise, která najde
budovu, sepisovala se petice. Ga-
ráž vřela a kolotala do ranních ho-
din. Když jsem procítl do bílého
dne, bylo poledne a já jsem marně
hledal důkaz, že to nebyl sen. Jen
hlavička hučela. Ale přece. Na
představení, když se před oponou

objevila dívka Yveta
v bleděmodrých šatičkách, přítel
Petr Richter mi špitl do ucha – ty-
hle šaty jsme v noci někde viděli,
vid' – Krásná vzpomínka! -jh-

Návštěvy

V průběhu přehlídky nás navští-
vili přátelé z Francie, kteří se zú-
častnili i několika seminářů KPR.

Dále to byl hejtman Liberecké-
ho kraje RNDr. Pavel Pavlík a zá-
stupci Ministerstva kultury paní
Polednová a Vozková a vedoucí
Artamy Lenka Lázňovská.

Od kmotra Přitrefuňků - Krakonoše

*V tulle chvíli nadejmá mě moje
persa pejcha!*

*Serdce se mi rozbouchalo,
těžko se mi dejlá,
nemám často příležitost
na takovou slávu.*

*Kdo moh vědít – ve Vysokým
jakou máme hlavu!*

*Moc mě těší, že jsem zvanej
až z tý moji výšky,
abych se moh zúčastniť křtu
týhle hezký knížky.*

*Ať je lidem k potěšení,
jak se pro mě stala.*

*Autoroj ať štěstí nese,
i když je jen malá!*

*Byla psaná s láskou k horám –
lidem, co tu žijou.*

*Tak na zdraví autora ať
dneska lidi pijou.*

*Já – vopraudu s potěšením –
do ní hnedka vejral.*

*Teď si budu pamatovat méno
Honza Hejral!*

*A vy ušici co ste přišli – jsem rád,
že ste tady.*

*Tancujte, píte a jezte,
netrapte se hladý.*

*„Přitrefuňkům“ teďka sláva
chci i s vámi volat!*

*Pamatujte – mám vás rád
a budu s vámi porád!*

Poděkování

Nebýt pana Jiřího Pošepného a skvělého kolektivu, který kolem sebe soustředil, asi bychom nikdy v našem semináři nedosáhli tak skvělých uměleckých výkonů. Nejenže nám byl poskytnut útulný a funkční prostor pro výuku, ale hlavně bylo zajištěno lahodné a pestré jídlo, které nám dodávalo tolik potřebnou energii po celý den. Všechny naše prosby byly vyslyšeny, přání splněna, problémy vyřešeny, a to vždy ochotně, s úsměvem na tvářích. Shovívavost jsme našli i v případě, kdy se náš kolektiv po nocích proměňoval v městečko Palermo a po budově ČS pobíhali zuřiví vrahové a stateční Cataniové.

Ještě jednou tisícere díky.

KOPR

Všechny nás zdraví
Vlastík Ondráček i se
svou ženou Helenkou.
Těší se na shledanou
příští rok.

Řád

Ve čtvrtek byl udělen řád. Ano, je to první řád v dějinách přehlídky a je to Řád kýble pudinku, který za své neustálé podstrojování (snad bez nějakých postranních úmyslů) obdržely Fanyinka Tahovská a Marta Šaldová. Fanyinka Tahovská byla zároveň prohlášena za **objev přehlídky 2001.** STDK

Odhalení

Kromě Dušana Grombířka, jehož kreslířský rukopis po dvou letech spolupráce s naší redakcí už určitě dobře znáte, nám letos pomáhal s make-upem Větrníku i člen poroty Mgr. Petr Kolínský.

red

Pozor Vobskočáci!

dnes v 10 hodin

brambory

v 17:30 hodin

stěhování sálu

Při slavnostním zakončení budou na plochu velkého sálu sneseny židle z půdičky pro účastníky, kteří mají místa na jevišti, nebo se přijdou podívat pouze na toto zakončení.

Po jeho skončení budou židle vyneseny zpět na půdičku.

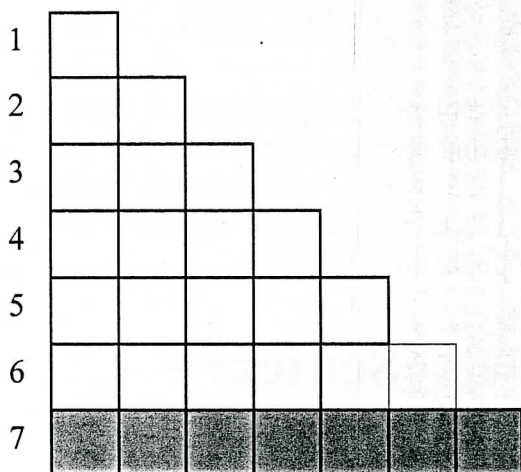
Hlavalámky

A.

- 1 předložka
- 2 slepičí slabika
- 3 soupeř
- 4 zemědělské nářadí
- 5 materiál k výrobě rohoží
- 6 český autor knížek pro děti
- 7 TAJENKA – přehlídková pochoutka

Pomůcka pro ty, kteří běžně neluští – výraz musí vždy obsahovat písmena předešlého a jedno další.

hej

B. Komu říkali horáci „krajka“ a komu „lupič korábu“?

Včera na naši výzvu také reagoval náš věrný anonym a dostavil se do redakce, čímž vystoupil z anonymity.

Našemu panu Kohátkovi – ve skutečnosti Pařízkovi DĚKUJEME.

Řešení z minulého čísla:

A. přehlídka

B. Tak tam sněžilo (za větru), až mi to dech zaráželo. Silně tam mrzlo.

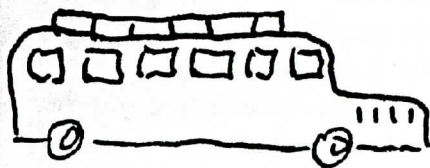
C. na půdičce – dá se z toho vyčíst, kolikrát soubor navštívil vysockou přehlídku

%%%%%%%%%

Vzhledem k tomu, že toto je poslední normální číslo Větrníku a již nebude možnost otisknout řešení z dneška, prozradím vám, že je najdete v knížce Františka Jílka-Oberpfalcera Jak žili naši otcové, z níž jsme čerpali. Dobrat se tajenky vám problémy jistě dělat nebude. Kdybyste však náhodou dnes ráno váhali, večer vám bude jasná.

A C? Pozorně nás čtete.

al

C. A zase ještě něco navíc: Kde jste to viděli?

Poctivý člověk

Po předvčerejším divadelním představení na jevišti velkého sálu zůstaly šaty. Soubor z Libochovic se po nich vůbec nepídil, tak si je vypůjčila členka Divadelního spolku Duha Polná. Šaty byly pěkné, ale jak jsme zjistili, byly šity na větší obvod hrudníku. Proto byly aplikovány implantáty půdní společnosti Oblékni a jdi. Časem pak nová majitelka došla k názoru, že by se souboru z Libochovic měla dát ještě šance. Jako pravé příležitosti bylo využito loučení se souborem, které bylo včera po obědě. Libochovičtí tak byli poučeni, že u nás nikdo nic nenechá nevědomky a ochotnou ochotničku můžeme nyní právem označit za poctivou a vlnadnou nálezkyni-dárkyni.

Předpověď počasí na sobotu:

Má být skoro jasno, dopoledne místy mlhy a zatáženo nízkou oblačností, ojediněle se udrží do odpoledne. Teploty maximální 15°C-18°C, při oblačnosti kolem 12°C. Jihovýchodní až východní vítr 2-5 m/s.

Jídelníček

snídaně (pouze ve spořitelně):
vaječná pomazánka, pečivo, čaj

oběd:

hovězí s játrovou rýží
svíčková pečeně, houskový knedlík

večeře:

krkonošská směs, dušená rýže, obloha

Anketa

Boleradický Pygmalion si odpovědně oblíbilo 154 diváků – dali mu 1535 hlasů a večer dokonce všech 183 diváků, kteří se do ankety zapojili, udělilo desítku.

Soutěž++

Protože se na zadání naší soutěže doposud nikdo neozval, byl náš ústav donucen vydat náповědu. Za tímto účelem můžeme říci pouze jedno: Nefunkčnost modelu se vztahuje především na světelnou rampu. Nefunkčnost se projeví její nečinností, čili tím, že nesvítí. To je vše, co můžeme prozradit. Prosťte si pozorně prohlédněte schema a musíte najít, v čem to vězí.

Sponzoři XXXII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.r.o.

EPRONA

Die Garten - Galerie

R Sager

Gonten Švýcarsko

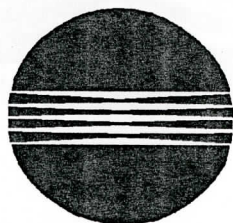
KB

KOMERČNÍ
BANKA a.s.

ŽELEZÁŘSTVÍ *školy*
domácí potřeby - elektro

CS23
COMPUTER SHOP

BOLJA

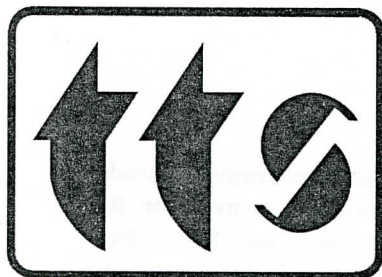

MINOLTA

Ciba

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

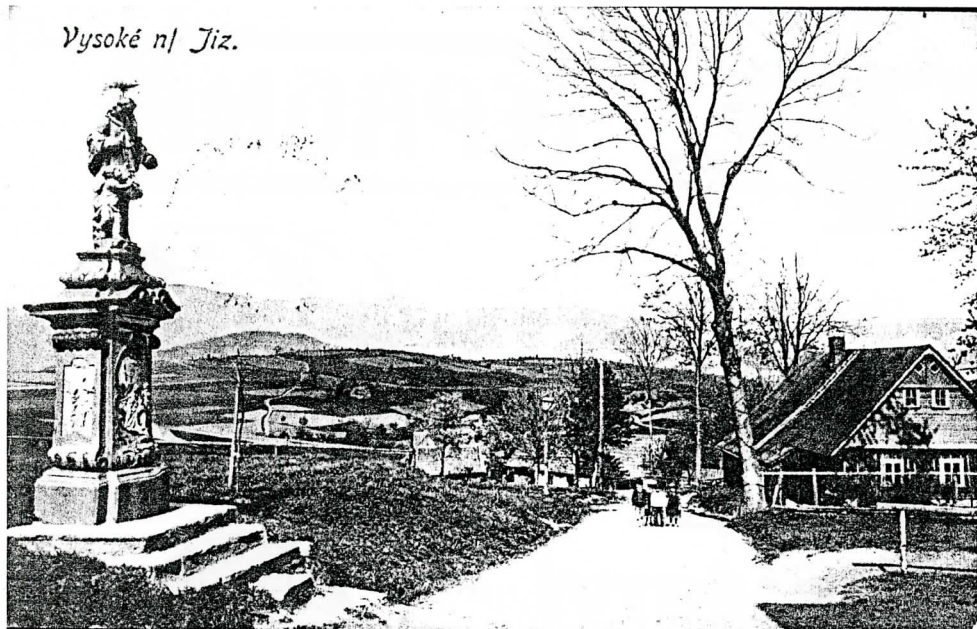
ROKA
s.r.o.

HYBLER
SINCE 1894

Gema
Turnov

Vysoké nad Jizerou kdysi

Vysoké n/ Jiz.

Program na zítřek

ráno | odjezd domů a spát

| celý Krakonoš

**Těšíme se opět na shledanou v roce 2002
od 12. do 19. října.**

MINOLTA

Větrník, zpravodaj XXXII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Mgr. Alice Sládková, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 5 Kč.